

RÓMA PÜSPÖKÉNEK HATALMA A SZOLGÁLATBAN VAN, KÜLÖNÖS TEKINTETTEL A SZEGÉNYEKRE

– Ferenc pápa homíliája a péteri szolgálatát megkezdő szentmisén

azok, amelyek pusztítanak! Ne féljünk a jóságtól, még a gyengédségtől sem!

Ma, Szent József ünnepével együtt ünnepeljük Róma új püspöke, Péter utóda szolgálatának kezdetét. Ez hatalommal jár. Természetesen Jézus Krisztus hatalmat adott Péternek, de milyen hatalomról van szó? Jézus háromszoros kérdését, amit Péterhez intéz a szeretetről, követi a háromszoros felszólítás:

Kedves Testvérek!

Megköszönöm az Úrnak, hogy péteri szolgálata elején Szent József, Szűz Mária jegyese, az egyetemes egyház védőszentje ünnepén mutathatom be ezt a szentmisét. Ez az egybeesés nagyon gazdag jelentést hordoz, továbbá névnapja tiszteletre méltó elődömnök: mellette állunk imáinkkal, szeretetünkkel és hálánkkal – kezdte homíliájában Ferenc pápa.

Köszöntötte a bíborosokat, a püspököket, a papokat, a diakónusokat, a szerzeteseket és szerzetesnőket, minden világi hívőt.

Idézte a felolvasott evangéliumi szakasz szavait: „József úgy cselekedett, amint megparancsolta az Úr angyala. Magához vette feleségét” (Mt 1,24). Ezek a szavak már magukba foglalják azt a küldetést, amelyet Isten bíz Józsefekre: legyen „custos”, őrző. Kinek az őrzője? Máriáé és Jézusé; de ez a küldetés később kiterjed az egyházra, mint ahogy ezt Boldog II. János Pál hangsúlyozta „

Hogyan gyakorolja József ezt a küldetését? Diszkretnen, alázattal, csöndben, de állandó jelenlétben és maradéktalan hűségben, akkor is, amikor számára érthetetlen dolgok történnek.

Hogyan éli meg József azt a hivatását, hogy Mária, Jézus és az egyház őrzője legyen? Úgy, hogy szüntelenül Isten felé fordul, figyel a környező világra, képes bölcs döntéseket hozni. Kedves barátaim, Józsefben látjuk azt, hogy hogyan kell válaszolnunk

az isteni hivatásra: szívesen, készséggel. Azt is látjuk, hogy a keresztény hivatás középpontjában Krisztus áll! Őrizzük meg Krisztust életünkben, hogy másokat is őrizhessünk, őrizzük meg a teremtett világot!

A másokról való gondoskodás hivatása nem pusztán a keresztényekre vonatkozik. Dimenziója egyszerűen emberi, ami mindenkit érint. Azt jelenti, hogy öröködnünk kell az egész teremtés, a teremtett világ szépsége felett, mint ahogy ezt mondja nekünk a Teremtés könyve, és ezt tanította Assisi Szent Ferenc: legyünk tisztelettel Isten minden teremtménye iránt, környezetünk iránt. Gondoskodjunk az emberekről, legyen szeretetteljes gondunk mindenkire, minden személyre, különös tekintettel a gyerekekre, az idősekre, a törekeny személyekre, akik gyakran szívünk peremén élnek. Gondoskodjunk egymásról a családban: a házastársak gondoskodjanak kölcsönösen egymásról, a szülők a gyermekeikről, majd idővel a gyermekek váljanak szüleik őrzőivé. Éljük meg őszintén a baráti kapcsolatokat, ami azt jelenti, hogy kölcsönösen megőrizzük egymást bizalomban, tiszteletben és a jóban. Végül is minden az ember gondjaira van bízva, olyan felelősségről van szó, amely mindnyájunkat érint. Legyetek Isten ajándékainak őrzői! – hangzott Ferenc pápa felszólítása.

Ferenc pápa ezután azokhoz fordult, akik felelős szerepet töltenek be gazdasági, politikai vagy társadalmi téren. Őrizni tehát annyit jelent, mint örökölni érzelmeinket, szívünkön, mert onnan indulnak ki a jó és a rossz szándékok: azok, amelyek építenek és

legeltesd bárányaimat. Soha ne feledjük, hogy az igazi hatalom a szolgálat. A pápának is, ahhoz, hogy gyakorolja hatalmát, egyre inkább előre kell haladnia abban a szolgálatban, amelynek ragyogó csúcspontja a kereszten van.

Követnie kell Szent József alázas, konkrét, hitben gazdag szolgálatát és hozzá hasonlóan szélesre kell tárnia karját, hogy megőrizze Isten egész népét és befogadja szeretettel és gyöngédséggel az egész emberiséget. A második olvasmányban Szent Pál Ábrahámról szól, aki „a remény ellenére is reménykedve hitt” (Róm 4,18). A hívők számára, nekünk, keresztényeknek, mint Ábrahám, és mint Szent József, a remény, amit hordozunk, Isten látóhatárát jelenti, amit Krisztus nyitott meg számunkra és arra a kösziklára épül, ami Isten.

Őrizzük meg Jézust Máriával, őrizzük meg az egész teremtett világot, őrizzük meg minden személyt, különösen a legszegényebbet, őrizzük meg saját magunkat: ez az a szolgálat, amire Róma püspöke megbízást kapott, de mindnyájan arra kaptunk meghívást, hogy felragyogtassuk a remény csillagát: őrizzük meg szeretettel mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk!

Végül Ferenc pápa ezekkel a szavakkal fejezte be homíliáját: „Kérem Szűz Mária, Szent József, Szent Péter és Pál apostolok, Szent Ferenc közbenjárását, hogy a Szentlélek kíséren el szolgálatom során, nektek pedig azt mondom: imádkozzatok értem! Ámen”.

Vatikán Rádió

„HABEMUS PAPAM!”

...kiabálta a több tízezres összegyűlt tömeg a római Szent Péter téren. „Fehér füst!” - írta ki Facebook közösségi oldalára több millió fiatal, egyházi és civil szervezet. „Habetis Papam! Van pápátok! Veled együtt örülök.” - küldte nekem üzenetben pár perccel később egy német evangélikus ismerősöm. „A new pope! Új pápa!” - kiáltotta bele egy barátom egy Cambridge felé tartó vonat vagonjának csendjébe, amikor felhívtam, hogy közöljem vele a nagy hírt. A konklávé második napján, az ötödik választási forduló után felszállt az a bizonyos fehér füst. Egy rövid időre lelassult az egész világ, több száz TV csatorna szakította meg adását, lélekben együtt izgult sok millió ember: 2013. március 13-án, 19 óra 5 perckor új pász-tora lett 1,2 milliárd római katolikus hívőnek.

Jorge Mario Bergoglio 20 óra 21 perckor, „egyszerű” fehér pápai öltözékben kilép arra a bizonyos, ebben a pillanatban az egész világot jelentő erkélyre, csak mosolyog és szemléli az ujjongó tömeget. „Jó estét!” - köszönti őket. Egy ember, aki a hétköznapokban metróról és busszal közlekedik, saját magának főz, szereti a tangót és a focit, aki szolgálatának tekintti, hogy a társadalom legszegényebbeinek és legkiszolgáltatottabbjainak lábát megmossa, aki a szentmiséken együtt tapsol a gyerekekkel, aki beszédének legelső mondataiban, egyfajta felhatalmazásként, az egész katolikus nép áldását kéri munkájára, egy szerény és alázatos jezsuita argentin érsek, azon az estén, történelmet írt: elsőként Latin-Amerikából, pápává választották.

Úgy látszik, egy újabb leckét kaptunk „odafentről”: mi, emberek hiába találgatunk, tesszünk fel a sarki fogadóirodáknak súlyos öszszegeket az általunk legesélyesebbnek tartott érsekre és próbáljuk a talkshowkban „kilogikázni”, hogy ki lesz a következő pápa, mert Isten útjai kifürkészhetetlenek. Nem vitás, a Szentlélek más szeleket szeretne Európa, az egész római katolikus egyház felé irányítani. Azonban mielőtt elkezdünk belső szerkezeti átalakításokról, cölibátusról, a nők egyházban betöltött szerepéről vitázni, először talán még meg kell tanulnunk, egyházi elöljáróknak, papoknak és hívőknek egyaránt az alázatosságot, új egyházfőnk példáját követve le kell tudnunk hajolni a szegényekhez, gyermeki örömmel és lelkesedéssel kell az evangéliumot hirdetnünk. Mindeközben sosem szabad elfelejtetnünk, hogy Isten támogatása nélkül semmit sem tehetünk! Mert az egyház az Ő egyháza, melynek valószínűleg most pontosan ilyen fajta megújító Lélekre van a legnagyobb szüksége.

Viva il Papa! Isten áldja Őszentségét, Ferenc pápát! Mi pedig, ahogy kérte, imádkozzunk érte!

Kiss Edina

HÚSVÉTI ÜZENET

MIKOR VAN NEKEM A FELTÁMADÁS?

Az egyházi misztériumban a Húsvét nem egyszerű, könnyen értelmezhető ünnep. Itt most nem a Teológiára gondolok, hanem az egyszerű ember életére. Emlékezem gyermekkorom Húsvétjaira. Az emlékeim: a finom csoki tojás, a vidám húsvéti vendéglátás, a locsolgató fiúk és a sötét, szomorú templom a keresztre feszített Jézussal. A Húsvétal, a Feltámadással sokáig bajban voltam. A változás akkor kezdődött, amikor egy távoli rokonom panaszkodott, hogy nem tud mit kezdeni ezzel az ünneppel és inkább ilyenkor elutaznak otthonról. Szíven ütöttek a hallottak. Emlékezem reflexszerűen mondtam a következőket: Hiszen ez a legmélyebb, legfenségebb ünnepünk! Ám sokat kell élni és megélni, hogy azzá váljon. Sok fájdalom, gyöttrődés volt az én életemben is: a gyermektelenség hosszú, nehéz, sötét időszak, a gyógyíthatatlan betegség tisztító ereje, szerettem hitemet erősítő halála, párkapcsolati veszteségeimről és kisebb nagyobb kudarcaimról még nem is beszélek. Járom az életem kereszttűjét, nap mint nap. Sokszor és

sok mindennel szögeztem már magamat a keresztre vagy küldtek oda mások, szeretetlenségükkel. Az erőtlenségem idején mindig volt egy kendőt nyújtó Veronika, egy erős vállú Cirenei Simon, néhány megkönnyebbülést hozó könnyező imádságos barát is. És én is voltam kendőt nyújtó, egyszerű segítség, erőmet teljesen odaadó támasz, nyitott szívű hallgató, imádkozó barát. Mikor van a feltámadás? A gyerekkorom túl az egyházi ünnepekörben, hitemben megerősödve tudom, hogy mikor van. Tudom, és amikor eljön, próbálok minden mélységében, pompájában, kegyelmében megélni. És az én életemben mikor van?

Minden reménytelenségem Nagypéntekén, amikor beteljesedik, megsegít az én Istenem, fohászaim, imáim meghallgatásra találnak, ott van a boldog Feltámadás, a remény az életre és az örökéletre. A Feltámadt Jézus Krisztus dicsősége ragyogja be életünket!

Dr. Rajnainé Haraszt Judit
és Rajnai Odett Anna

FELTÁMADÁS

Mit jelent az emberek számára a húsvét? A kereskedelembe dolgozóknak plusz forgalmat. A népi szokást tartóknak locsolgatóst. A legtöbb embernek szabadnapot, esetleg vendégeskedést. Mindenkinek új tavaszt. Mit jelent a keresztyén embernek? A 40 napos böjt után örömet Jézus feltámadását, lelki megtisztulást és hitének megerősödését, ami erősebben köti Jézushoz, Istenhez.

Mit jelent nekem?

Mindig arra törekszem, hogy a liturgikus „lakomákból” minél többet vigyek magammal. Úgy látom, hogy az egyházi év kerek. Mindennek szerepe van lelki életemben: a megtestesüléstől, Jézus születésén, életén, szenvedésén, halálán, feltámadásán, mennybemenetelén keresztül a Szentlélek eljövételével. Az viszont nem mindegy, hogy hova teszem a hangsúlyt, mi számít nekem, a legfontosabbnak, mi határozza meg az életemet. Kutatók, megfigyelők azt mondják, hogy a „nyugati Egyház” ezt a hangsúlyt inkább a szenvedésre, a keresztre teszi, míg a „keleti Egyház” jobban a feltámadást ünnepli, az marad meg az emberek lelkében, tekintetében, kifejezéseiben. Mind a két részre lehet hétköznapi adatokat gyűjteni. Ha kimegyek az utcára vagy népes rendezvényeken, tömegközlekedésben veszek részt, azt

látom, hogy az emberek közül nagyon sokan szomorú, fájdalmas arccal mennek, legtöbbször befele fordulnak, magányos képet mutatnak. Böjte Csaba testvér írta a napokban, hogy ezeknek az embereknek felhívna a figyelmét arra, hogy van nagyon sok pozitív dolog a világon, amit istentől

kaptunk, volna minek örülni. A magyar ember könnyen rátesz erre még egy lapáttal. Sok ember szerint mi el vagyunk nyomva, rajtunk uralkodtak, bennünket kényszerítettek, nekünk csak a balsors jutott. Jelképeink között valóban legtöbbet a keresztre, a feszületre jelenik meg. „In hoc signo vinces”, e jelben győzni fogsz hallotta... ..a szöveget. A keleti kultúrával kapcsolatban

eszembe jut a nagy orosz író és film a feltámadásról. Fel tudom eleveníteni azt a feltámadási szertartást, ami eltartott vagy 4 órahosszáig a görög katolikusoknál, amin részt vettem. Sokáig tartott, százszor elénekeltük, hogy „Feltámadt Krisztus”, de az élmény meg is maradt. Képeiken inkább a feltámadt uralkodó, a Pantokrátor szerepel. Jézus arra tanított bennünket, hogy ha a mag nem kerül a földbe, ha abból nem sarjad új élet, akkor ez a mag nem hasznosul. Szent Pál pedig arra figyelmeztet, hogy ha Jézus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi hitünk. Nem hiába mondjuk azt, hogy Jézus feltámadásával megnyitotta a mennyország kapuját. Itt kezdődött igazán az új élet. Ezt kell nekünk megcélozni gondolatban. Ide vezet a mi utunk. A halálunk így kapott értelmet. Ahogy Jézus ezen a kapun belépett, oda vonz bennünket is. Az a baj, hogy ennek a súlyát nem mindig érezzük. Megszokottá válik, elhalványul, „hús vétté” silányul. Mostanában gyakran vannak filozófiai gondolataim.

Azon gondolkozom, hogy az ember áll testből, lélekből, amit pszichének is mondanak és áll lélekből, amit spiritusnak nevezünk, a fogadás pillanatában adja Isten. Ezen az elméleti részek szoros összefüggésben, kölcsönhatásban vannak egymással. A test kapcsolatát a pszichével könnyű megtapasztalni, elég egy fejfájásra, súlyos betegségre gondolni. A „Spiritus” kapcsolatát a testtel és a pszichével már sokkal nehezebben lehet értelmezni, pedig ez az, ami örökké él most már, ez kerül Jézus ítélő széke elé, ezt fogadja az Atya ott az ajtóban. Ezt az áthatolhatóságot erősíti az imádság, mindenféle lelki élmény, ami megérint. Ha Isten, a Szentlélek segítségével megfelelően fel tudunk készülni a találkozásra, akkor ennek az irányítását, „feltöltését” maga Isten veszi át. Szent Pál eljutott ebbe a helyzetbe, mert mondhatta, hogy már benne Krisztus él. Számomra erre a várva várt találkozásra való felkészülés egy állomása az idei hűsvét.

Varga Sándor

A HŰSVÉT MÉGIS SZÉP LESZ!

Ki emlékszik már arra, hogy 2005-ben a húsvét milyen napra esett? A mi családjunk emlékszik. Családjunk elsőszülött unokája, az akkor még 6 éves Annácska természetesen elvárta Atti-

külföldön. Református lelkész vőnk Isteniszteletet tart két falujában, Bea lányunk pedig vele kántorizál szintén 74 km-re tőlünk. Debreceni fiúnknál ilyenkor van „idény” a munkahelyén,

la papától, hogy húsvéthétfőn megloccsolja. Ezért 2005. március 28-án, húsvét hétfőjének reggelén Attila nagyapa felült egy interciti vonatra és elindult Budapestre. Mikor a vonat már elhagyta Szolnok állomását, akkor megszólalt a mobil telefon: Réka, a hetedik unoka már annyira úton van a földi élet felé, hogy édesanyja már bent is fekszik a kórház szülészeti osztályán Debrecenben. Visszafordulni, a vonatról leszállni már nem lehetett. Budapestten Attila papa „lóhalálában” megloccsolta Annát és az édesanyját, majd sűrű bocsánatkérések közepette loholt vissza az állomásra. A következő vonattal jött Debrecenbe, de mire hazaért, Réka már megszületett. De nálunk a húsvét egyébként sem szokott békés, együtt töltött ünnep lenni. Már csak azért sem, mert a két zenész húsvétkor dolgozik Budapestten vagy

így nagyszombaton is berendelik dolgozni és tudjuk, hogy ez mit jelent manapság. Persze, hogy vasárnap a fotelben is elalszik, és mi megpróbáljuk biztosítani a nyugalmát, már amennyire ez az unokák mellett lehetséges. Így aztán a templomba megyünk pihenni és az Úrral találkozni. Bizony olyan vagyunk, mint a szétszaladt csirkék, kár volna szépíteni. Még egy jellegzetesség: minden család háláját fejezi ki nekünk, hogy nálunk húsvétkor is „normális” ebéd van, mert a szülőtársainknál megegetik őket válogatott finomságokkal és mire ideérnek, már inkább spenótot esznek tükörtójással. Felséges Istenünk! Köszönjük Neked a 11 unokát, akiknek életet adtál. Minden nap hálát adunk Neked, hogy az évnek majdnem minden hónapjában születésnapot ünnepehetünk. Édes jó Atyánk! Szentlelkeddel segíts meg minket: unokákat, szülőket, nagyszülőket, hogy a Te húsvétkor feltámadt Szent fiad útját kövessük! Nagypánk gyerekkorunkban húsvétkor így ébresztett minket: Krisztus feltámadott; és így válaszoltunk: Bizony, feltámadott.

Ágnes és Attila
Csabai család

KATEKUMENEK BEMUTATÁSA

Néhány héttel ezelőtt, február 24-én, a vasárnapi mise keretében volt a Katekumenek bemutatása. Bizonyára minden hívő számára megható percek voltak, amikor 15 felnőtt a bemutatás szertartásában hitet és örök életet kért Isten Egyházától, s megfogadták, hogy Krisztus vezetésével készek a hit útjára lépni.

Sokakban felvetődhet a kérdés, hogy kik ők, hogy jutottak el ide? Különböző utakon, különböző életszakaszban, fiatalon, vagy idősebb korban jutottak el arra a döntésre, hogy felnőttként a hit útját választják. Sokan közülük egyáltalán nem kaptak vallásos nevelést, másokat ugyan megkereszteltek, de nem léptek tovább a szentségek vételében. Volt, akit barátok, jó ismerősök kísértek, de olyanok is, akik maguk vették a bátorságot, hogy bekopogjanak a Plébánia ajtaján. Valamennyien kerestek, keresnek valamit, választ kérdéseikre, az élet értelmét, a boldogsághoz vezető utat, vigasztalást, reményt... És ebben a keresésben meghallották Isten hívó szavát, s elindultak a felé vezető úton. A görög nyelvből származó „katekumen” szó „hallgatót” jelent. A hallgató nem csak a „fülével” hallja a tanítást, hanem a szívével is. A katekumenátus a Jézushoz való megtérés útja, és egyúttal a Jézus Egyházába való belépés útja is. Minden év szeptemberében kezdődnek a foglalkozások. A csoporthoz csatlakozók kéthetente találkoznak, s Laci Atya vezetésével lépésről lépésre megismerkednek Istennel, az emberrel, a Szentírással, az Egyházzal, az egyházi év eseményeivel, a szentségekkel.

A Katekumenek bemutatására tehát már egy hosszabb időszak után került sor. Nagyon fontos ez az esemény az egész plébániai közösség számára. A Katekumenek tanúságot tesznek hitükről, szándékukról, hogy Isten Egyházához akarnak tartozni, a hívek pedig ígéretet tesznek arra, hogy segítik, támogatják, befogadják őket a közösségbe. Ez az első nagy esemény, amit Nagyszombaton a keresztelezés, Pünkösöd vasárnap az elsőáldozás, júniusban pedig a Bértámas követ. Nagy öröm és boldogság évről évre a megtérők mögött állni. Néhány közvetlen, baráti szóval biztatni, erősíteni, támogatni őket. Megható és felemelő érzés látni arcukon a hitet és reményt, hogy megtalálták, amit kerestek, választ kaptak kérdéseikre, látják az irányt, amerre indulni kell, hogy megtalálják Istent. És ilyenkor Ők is megerősítenek, segítenek minket az Istenhez vezető úton keresésben.

Ujhelyi Mária

MISEREND NAGYHÉTEN

MEGTESTESÜLÉS-PLÉBÁNIA

Hétfő..... 18 óra
Kedd ..... 18 óra
Szerda ..... 18 óra

NAGYCSÜTÖRTÖK

Utolsó vacsora emléke ..... 18 óra

NAGYPÉNTEK

Urunk szenvedésének ünneplése
Passio..... 18 óra

NAGYSZOMBAT

Húsvéti vigília
Krisztus feltámadása ..... 20 óra
Ételszentelés

HÚSVÉTVASÁRNAP

Ünnepi szentmise ..... 11 óra
Ételszentelés

HÚSVÉTHÉTFŐ

Ünnepi szentmise ..... 11 óra

JÓZSAI Szent család EGYHÁZKÖZSÉG

Szerda ..... 18 óra

NAGYCSÜTÖRTÖK

Utolsó vacsora emléke ..... 16.30 óra

NAGYPÉNTEK

Urunk szenvedésének ünneplése
Passio..... 16.30 óra

NAGYSZOMBAT

Húsvéti vigília
Krisztus feltámadása ..... 16.30 óra
Ételszentelés

HÚSVÉTVASÁRNAP

Ünnepi szentmise ..... 9 óra
Ételszentelés

HÚSVÉTHÉTFŐ

Ünnepi szentmise ..... 9 óra

Reviczky Gyula: HUSVÉT

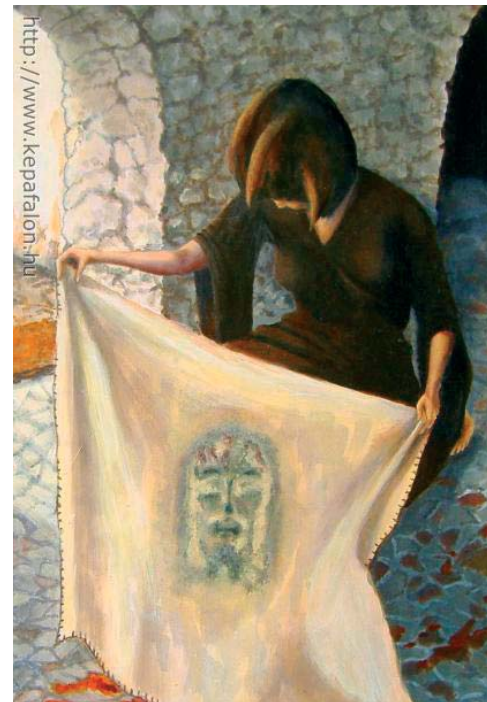
Fakadnak már a virágok,
Kiderül az ég,
És a föld most készül ülni
Drága ünnepét.
Szíveinkben, mint a földön,
Ma öröm legyen,
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen!

Aki tudja, mint töré fel
Sírját a dicső;
Aki látja, hogy a földön
Minden újra nő:
Gondoljon feltámadásra,
Mely örök leszen...
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen

NYÚJTSUNK KENDŐT FELEBARÁTAINKNAK!

Nagybőjti lelki napot tartottunk az első-áldozás előtt álló gyerekeknek 2013. március 23-án. A lelki nap célja, mindig minden esetben az, hogy kiszakadjunk a mindennapokból, kicsit más szemmel és szívvel tekintsünk Istenre, a társainkra, családunkra. A leendő elsőáldozók életében a szentségek felvételével megkezdődik az az időszak, amikor Jézus életébe igazán bekapcsolódnak. Hiszen a szentgyónás, és a szentáldozás szentségében először részesülnek, ami felelős kereszténnyé teszi a gyermekeket. A szentségek vétele után, mindenki maga dönthet arról, hogy milyen közel engedi Jézushoz magát a szentségek vétele illetve nem vétele által. Ez fordulópontra a gyermekek életében. Lelkiismeretükkel ettől kezdve szembe kell nézniük, számot kell adni cselekedeteikről, a gyónásban. A harmadik osztályos, 9 év körüli gyermekek már nagyon komolyan tudnak lelkiismeret-vizsgálatot tartani. És ahogy saját magukkal szemben tudnak kritikusak, és objektívek, lenni így empatikusak, együtt érzőek és segítőkészek is tudnak lenni. Ezen a szombaton ezt szeretnénk volna tudatosítani a gyerekekben. A napot imádsággal kezdtük, a templomban keresztútjárással. Ebben az évszázadokon át kialakult szertartásban, van egy különleges állomás. A hatodik. Veronika kendőt nyújt Jézusnak. Mit is jelent ez az állomás igazán? A Golgotára vezető úton Jézus szenvedett, vérzett, fájt, minden emberi és lelki porcikája. Volt valaki, aki odament, s letörölte az arcát. Mi készítette Veronikát, hogy ezt tegye? Ha mi ott lettünk volna, segítettünk volna neki? Oda mertünk volna rohanni? Mi, észrevennénk-e azt, akinek segítségre van szüksége? Aki arra szorul, hogy most ebben a pillanatban, odarohanjak hozzá, és megöleljem, mert szomorú, meghívjam ebédre, mert magányos, vagy megoszok vele egy tábla csokoládét? Merünk-e segíteni? Vagy szégyelljük? Ezeket a kérdéseket tettük fel a gyerekeknek: És válaszul, azt a gyermeki őszinte szeretetet kaptuk, amit vártunk. Igen, gyermekink segítenének társaiknak, meglátogatnák a beteg osztálytársukat, segítenének a házi feladatban, megvizsgáltatnák szomorkodó barátaikat, a nehéz táskát cipelő társuknak segítenének. Kendőt nyújtanak felebarátaiknak. Vagyis a szeretet él bennük, Krisztus él bennük, ezzel is bebizonyították, felkészültek a szívükben az Úr Jézus fogadására.

Lelki napunk második felében, készítetünk egy kendőt, hogy jobban beleélhessük magunkat Veronika helyzetébe, hogy igazi „veronikák” lehessünk. Rajzoltunk, festettünk rá egy arcot, mely Jézus arca, a szeretet arca. Ha ezt hazavisszük, akkor emlékeztet bennünket, a segítségnyújtás lehetőségére.

A gyerekek igazi lélekkel, és komolysággal vettek részt ezen az igazi nagybőjti elsőáldozás előtti lelki napon. Isten áldását kérjük egyházunk gyerekeire, akikkel az Úr asztalának vételében, az ünneplésben nem-sokára egyek leszünk.

Jakab Szusza
Végvári Kinga

VERONIKA KENDŐJE

Lábad alatt koponyák, síró lelkek,
kereszted cipeled, mások bűneit,
cirkuszi látványosság most életed,
szi-j-korbácsok igazítják lépteid.

Leköpnék, megvetnek, őrzöngve szidnak,
utad meg sem értik, Istent nem félik,
gúnyolódva, szitkozódva vádolnak,
tövises homlokod patakban vérzik.

Egyetlen lélek a tömegbe veszve,
könnyei fénylenek, kendő kezében,
Veronika az, életét sem féltve,
véred letörli, hisz a szeretetben.

Képzelet, netán valóság? Oly mindegy.
Üzenete: a szeretet erőt ad,
vele miénk az örök isteni kegy,
hogy emberként segíts és add önmagad

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznapi intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatala. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Szerkesztette:** Rácz Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com